

POSTANOWIENIE

Dnia 12 maja 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek

w sprawie T.J.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 12 maja 2026 r.
wniosków obrońców
o wyłączenie SSN A.D.
od orzekania w przedmiocie kasacji w sprawie I KK 324/25

postanowił:

1. wniosek obrońcy T.J. – adw. P.Ł. o wyłączenie SSN AD. od orzekania w przedmiocie kasacji w sprawie I KK 324/25 pozostawiać bez rozpoznania;
2. nie uwzględniać wniosku obrońcy T.J. – adw. K.P. o wyłączenie SSN A.D. od orzekania w przedmiocie kasacji w sprawie I KK 324/25.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z 10 lutego 2026 r., SSN A.D. została wyznaczona do rozpoznania kasacji obrońców D.S. i T.J. od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 29 stycznia 2026 r., sygn. akt II AKa 260/24, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu z 23 lutego 2024 r., sygn. akt III K 401/22.

Wnioskiem z 16 lutego 2026 r. obrońca T.J. – adw. P.Ł. wniósł o wyłączenie SSN D. od orzekania w przedmiocie kasacji w sprawie I KK

324/25. Uzasadniając wniosek jego autor wskazał, że ww. sędzia została powołana na urząd sędziego w trybie przewidzianym w ustawie z 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw.

Pismem z 12 marca 2026 r. również drugi z obrońców T.J. – adw. K.P. wniósł o wyłączenie SSN D. Oprócz okoliczności związanych z powołaniem na urząd sędziego Sądu Najwyższego, obrońca wskazał na okoliczności związane z przebiegiem kariery zawodowej SSN A.D. oraz podniósł okoliczności związane z własną osobą.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy T.J. – adw. P.Ł. o wyłączenie SSN A.D. od orzekania w przedmiocie kasacji w sprawie I KK 324/25 należało pozostawić bez rozpoznania jako niedopuszczalny z mocy ustawy.

Wniosek obrońcy T.J. – adw. K.P. o wyłączenie SSN A.D. od orzekania w przedmiocie kasacji w sprawie I KK 324/25 nie zasługiwał na uwzględnienie.

Co do rozstrzygnięcia z pkt. 1 wskazać należy, że przedstawione przez obrońcę skazanego okoliczności nie mogły zostać rozpoznane w trybie art. 41 § 1 k.p.k. W orzecznictwie Sądu Najwyższego słusznie podkreśla się, że wątpliwość co do bezstronności sędziego nie może być wywodzona z samych kwestii ustrojowych związanych z jego powołaniem i to niezależnie od tego w jakim okresie i z jakimi ułomnościami w procedurze nominacyjnej doszło to tego powołania (zob. m. in. postanowienie SN z 21 czerwca 2023 r., IV KK 460/19; postanowienie SN z 31 października 2023 r., V KK 358/23). Podnoszone zarzuty nie mogą mieć bowiem charakteru abstrakcyjnego i odnosić się do całych grup powołanych sędziów (zob. postanowienie SN z 10 sierpnia 2023 r., V KK 162/22).

Stanowisko wyrażone w postanowieniu SN z 10 sierpnia 2023 r., V KK 162/22), potwierdza również wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 4 marca 2020 r., sygn. akt P 22/19, z którego wynika, że art. 41 § 1 w związku z art. 42 § 1 ustawy z 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 30), w zakresie, w jakim dopuszcza rozpoznanie wniosku o wyłączenie sędziego z powodu wadliwości powołania sędziego przez Prezydenta Rzeczypospolitej

Polskiej na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa, w skład której wchodzi sędziowie wybrani na podstawie art. 9a ustawy z 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz. U. z 2019 r. poz. 84, 609, 730 i 914 oraz z 2020 r. poz. 190), jest niezgodny z art. 179 w związku z art. 144 ust. 3 pkt 17 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Także z brzmienia art. 29 § 4 ustawy z 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (t.j. Dz.U. z 2024 r., poz. 622; dalej ustawa o SN), dodanego ustawą z 9 czerwca 2022 r. o zmianie ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2022 r., poz. 1259) wynika, że okoliczności towarzyszące powołaniu sędziego Sądu Najwyższego nie mogą stanowić wyłącznej podstawy do podważenia orzeczenia wydanego z udziałem tego sędziego lub kwestionowania jego niezawisłości i bezstronności. Skoro zatem ustawa o Sądzie Najwyższym w sposób szczególny reguluje badanie kwestii bezstronności sędziego w kontekście okoliczności towarzyszących powołaniu sędziego oraz jego postępowania po powołaniu (zob. art. 29 ustawy o SN), to w tym zakresie stanowi *lex specialis* w stosunku do art. 41 § 1 k.p.k., wyłączając możliwość badania określonych w niej przesłanek w ogólnej procedurze (zob. *postanowienie SN z 26 stycznia 2023 r., V KK 485/21*).

Konsekwencją tego stanu rzeczy jest konieczność uznania, iż niedopuszczalne jest zastosowanie art. 41 § 1 k.p.k. w sytuacji, gdy z treści wniosku o wyłączenie sędziego wynika, że dotyczy on okoliczności przewidzianych w art. 29 § 5 ustawy o SN, a tak właśnie jest w niniejszej sprawie. Takie procedowanie zmierzałoby do obejścia zawartego w art. 29 § 4 ustawy o Sądzie Najwyższym bezwzględnego zakazu, który nie dopuszcza możliwości podważenia orzeczenia wydanego z udziałem sędziego Sądu Najwyższego lub kwestionowania jego niezawisłości i bezstronności wyłącznie z powodu okoliczności towarzyszących powołaniu tego sędziego.

Powyższe argumenty są zasadne również co do wniosku adw. K.P., w zakresie w jakim dotyczy okoliczności związanych z powołaniem A.D. na urząd sędziego Sądu Najwyższego.

Obrońca ponadto powołał okoliczności faktyczne, które mogą jego zdaniem stanowić podstawę wniosku o wyłączenie sędziego w trybie art. 41 § 1 k.p.k., co uzasadniało jego merytoryczne rozpoznanie. Odnosząc się do tej części wniosku adw. K.P., wskazać należy, że wnioskodawca nie przedstawił żadnych argumentów wskazujących na to, że w realiach niniejszej sprawy SSN A.D. mogłaby naruszyć standard bezstronności, ograniczając się wyłącznie do prezentacji swoich poglądów popartych argumentacją o charakterze abstrakcyjnym. Nie stanowi bowiem o braku bezstronności ww. sędziego w przedmiotowej sprawie określony przebieg kariery zawodowej, gdy wnioskodawca nie tylko nie wskazał na jakikolwiek wpływ tych okoliczności na rozstrzygnięcie sprawy, a także czy w ogóle zachodzi pomiędzy tymi okolicznościami, a przedmiotem sprawy jakikolwiek związek. O braku bezstronności danego sędziego nie świadczą również okoliczności związane z obrońcą skazanego w danej sprawie, a dotyczące *de facto* preferencji politycznych tego obrońcy.

Mając powyższe okoliczności na uwadze orzeczono jak w części dyspozytywnej niniejszego postanowienia.

[WB]

[a.ł.]